

**El Cilindre.
Ribes-Sabaté (V, 100 m)**

Primera ascensió:
E. Ribes i J. Sabaté (1977)

Material:
12 cintes exprés

La primera cosa que crida l'atenció d'aquesta via és el tipus de roca, combinació de calcari i conglomerat, que a primer cop d'ull ens fa dubtar de la seva solidesa. Després, a mida que anem guanyant metres, ens adonem que els nostres dubtes són infundats. La via és ràpida i sostinguda, permet-nos guanyar el cim del Cilindre gaudint de passos elegants però mai difícils. Una bona opció per combinar amb [altres vies de la zona](#).

- Via: Ribes-Sabaté
- Zona: Sant Llorenç de Montgai – El Cilindre
- Dificultat: V (D)
- Llargària: 100 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 12 cintes exprés
- Orientació: Sud-est

Aproximació:

Des de Balaguer hem de prendre la carretera direcció Tremp (C-13). Abans d'arribar al poble de Camarasa trobem un desviament a mà esquerra direcció a Sant Llorenç de Montgai (LV-9047). Hem de seguir per aquesta carretera direcció Sant Llorenç. Quan veiem el Cilindre aparcuem a la part dreta de la paret. Trobarem un corriol que puja fent ziga-zagues direcció a una evident xemeneia. La nostra via comença just a l'esquerra de la xemeneia.

L1(V)

La via s'inicia just a l'esquerra de la gran xemeneia que fa la paret del Cilindre i per on transcorre la via Carles-Andrés. Sortim recte amunt, aquests primers metres la roca és una mena de conglomerat de fusió i ens fa mirar-nos una mica alhora de tibar de segons quines preses. Al cap d'uns deu metres prenem una diagonal cap a l'esquerra per situar-nos just a l'esquerra d'un esperó evident. A partir d'aquest punt anirem progressant pel costat de l'esperó, sobre terreny vertical que ens obliga a fer una escalada mantinguda, però sobre molt bones preses (sempre que hi tinguem fe). Superarem una alzina per la dreta per després iniciar un marcat flaqueig cap a l'esquerra fins abastar la reunió. Aquest flaqueig, tot i no ser difícil, pot resultar una mica exposat per al segon, donada l'alegria entre assegurances, que en cas de caiguda generaria un bon pèndul.

L2(IV+)

Sortim de la primera còmoda reunió en lleugera diagonal cap a l'esquerra. Aquí la roca és calcària, amb molt bon tacte. Xapat el segon parabolts veiem que la distància fins al tercer és respectable. Hem de seguir per una placa de calcari excel·lent amb petits forats que ens permeten progressar sense problemes (sempre en tendència a l'esquerra) fins abastar la tercera assegurança. Un cop passada hem de flaquejar cap a l'esquerra i sortir a l'esperó (hi ha una fissura on hi entra un Camalot 3 a 'cañón'). Aquest pas és més espectacular que difícil. Un cop canviem l'orientació trobem la reunió sense més problemes.

L3(V-)

Sortim de la reunió recte amunt per terreny vertical però agraït. De seguida però, entrem en una mena de canal més tombat i una mica brut que ens mena a un esperonet. Aquest el podem superar tant per la dreta (fissura) com per l'esquerra. Un cop superat entrem a una mena de diedre molt poc definit, que ens deixa a la darrera reunió.

Descens:

Un cop al cim anem cap a l'est per un corriol poc marcat que va resseguint la paret. Poc a poc es va encarant cap al nord (direcció la via del tren). El camí aleshores va perdent alçada ràpidament fins que creuem el torrent. Seguim fins arribar a la carretera i al vehicle (20 minuts).

El que més m'ha agradat:

- Via mantinguda, vertical i amb ambient tot i la seva poca llargària.
- La roca és millor del que podem pensar d'entrada.
- Ràpida, ideal per combinar amb altres vies de la zona.

El que no m'ha agradat tant:

- El flanqueig del primer llarg és exposat per al segon i no es pot posar res entre assegurances per disminuir els possibles pènduls. S'ha d'anar amb compte si la cordada és desigual.